

Index Concionatorum.

Pro Inventione S. Crucis.

Habes supra in Christi festivitatibus.

Pro S. Joanne ante portam latinam.

Accessit ad Iesum Mater filiorum Zebedei &c. Ut in festo S. Jacobi. Et de S. Joannis Evangelista martyrio vide 1364. Et de ejus laudibus in festo illius.

Pro S. Barnaba Apostolo.

Mat. 10 *Ecce ego mitto vos sicut oves, &c. Ego ipse mitto vos, qui sum ovis, & agnus mansuetus, dux & ductor gregis, quem sequentur ingens ovium, & agnorum numerus, num. 1137. & 1138. Vide radix Iesu, &c. à n. 1635. Vide Caputnum, ueraculus, id est, Agnus circumcisus, come capitis tui, &c. Martyres nempe à Christo agno deduci, 1624. & 1634. Agnum vide in medio throni, quem Martyres stipant, & sequuntur, à num. 1587. Vide in communi evangelistarum ad illa, Ecce ego mitto vos sicut agnus.*

Sicut oves. Fuere Apostoli oves occisionis, & victimæ, sed quas Deus pafcit, & protegit, num. 1738. 1739. & vid. à n. 1735. & 1732.

Sicut oves. Nota est ovium secunditas: sicut oves secundisimè mittuntur Apostoli, virque Apostolicu[m] evangeliu[m] prædicaturi, & pro evangelio seruamus multas, diraque multa subiuri. Quid subinde? Ecclesiæ secundisimi partus, eo enim spectant ex parte in Ecclesiæ persecutiones, & martyria, à n. 1160.

Sicut oves. Euseb. homil. 3. in natali Apostoli. Non vos defendatis, quia oves es. Adversatur quippe martyrio contra pugnatio[n]em, & acceptetur nefele est ovina placiditate, num. 1738. Vide pro hoc instituto Martyrum patientia, quæ ovina exitit ad omnem catinificinam, num. 1738. & S. Chrysostom. ser. 23.

Eboræ ergo prudentes sicut serpentes, & simplices, sicut columba. De his verbis latè à num. 298. 245. & à num. 953. 955. & 747. Vide Martyrum providentia. Vide columba.

Tradens enim vos in conciliis, &c. Vide hæc verba n. 282. & circa similia verba. Vide in communi Martyrum extra tempus Paschale ibi à n. 9.

Flagellabant vos, &c. De flagellis, quibus Sancti Martires affiebantur, vide num. 1522.

Nolite cogitare quomodo, aut quid loquamini, &c. De his verbis plura habes, num. 243. 363. 365. 368. 478. 1041. & 239. Vide in communi Martyrum extra tempus paschale, ibi à n. 12.

Sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis: Spiritus Sanctus in Martyribus loquebatur, num. 242. 246. 365. 408. Vide Spiritus sanctus, & Martyrum extrema confessio.

Pro S. Antonio de Padua.

Sint lumbi vestri precinti, &c. Ut in communi Confessorum non Pontificum.

Pro S. Joanne Baptista.

Vide multa Joannis elogia in Dominica 1. 2. & 3. Adventus, & in Festo decollationis illius.

Pro S. Petro Apostolorum Princeps.

Matt. 16 *Venit Iesu in partes Cesarea Philippi, &c. Pro salutaria Virgine obserua: eximum conciliari Virginis Matri splendorem ex illustri Petri confessione. Quarit Christus à Petro: Quem dicunt homines esse filium hominis? Respondet Petrus: Tu es Christus filii Dei vivi, Christus de filio Virginis interrogat: Petrus illum ipsum Virginis filium, filium Dei esse respondet; ac proinde aperte fateatur quod omnis Ecclesia confitetur: Virginem videlicet esse Dei Matrem quid gloriosum? Euseb. Emiss. ser. in natali Sancti Petri. Ille de homine interrogat, iste filium hominis esse Dei filium dicit, Illa*

igitur, qui est filius Dei vivi, idem ipse est, & filius hominis. Unde & Beata Virgo Maria Theotocos vocatur, id est Deum, & hominem pariens. Imo Theotocos, significat usura[m] Dei, Las usuras, & los logros de Dios. Hinc coeli claves Petro tradita. Recetè Petrus Damian. ser. 1. de Sancto Joan. Evangelista. Tibi dabo claves regni calorum. Namquid Beata Virgo calum non fuit, in cuius utero virginal[is] novem menses rotar divinitatis plenitudo permanerit? Quid non ex Maria, & per Mariam Petrus confequi vallet?

2 Venit Iesu in partes Cesarea Philippi. Glossa apud Sanctum Thomam in cath. Ut major solennitas designatur locus describitur. Quis ille locus? Apud Cesaream Philippi: ibi Petrus illustrè edidit confessionem. Hæc civitas dicta olim Dan, postea à Philippo Terracha in gratiam Cæsaris Philippi. Etenim Dan celebris exat propter obscuram, & symbolicam fidei confessionem, quam Abraham ibi edidit, cum selectis fibi trecentis decem, & octo vernaculis triumphum de inimicis egit, n. 211.

3 Quem dicunt homines esse filium hominis? Sanctus Hieronymus ibi: Pulchre interrogat, quem dicunt homines, &c. quis qui de filio hominis loquuntur, homines sunt: qui vero divinitatem ejus intelligent, non homines, sed Dei appellantur: Omnis enim homo mendax, n. 243. Qui vero veritatem colunt non homines, sed Diis sunt: num. 244. Propterea subdit Iesu: Vnde au tem quem me esse dicit? Ubi idem Doctor: Attende quod ex hoc contextu sermonis, Apostoli nequaquam homines, sed Dei appellantur. Propterea Apostoli vocantur ab Iesu Dii iustitiae, n. 535. & 972. & latè à n. 41.

4 Tu es Christus filius Dei vivi. Chrysostom. homil. 55. Petrus tanquam os Apostolorum, & caput pro omnibus respondet. Illustrissima hæc Petri testificatio funiculus fuit pectoris, que ad Christum traxit bonum & copiosum pectoratum, n. 331. & vide à n. 323. Fuit instar strutorum funiculi ad Ecclesiæ strukturam, à num. 324. Confessio hæc Petro ac reliquis Apostolis frenum fuit aureum, cetera ut crepitacula in equi rufis ad cursum Christi gloriolum, à num. 305. Fuit propugnaculum Ecclesiæ argenteum; à num. 279. Per hanc confessionem apparent Apostoli canes fidelissimi animosè latrantes, à num. 287. Vide Martyrum confessio.

5 Tu es Christus filius Dei vivi. Occulto nomine Christum appellavit, n. 559. Hæc confessio non fuit delicata, sed robusta per tormenta, & mortem, quam pro hujus fidei testificatione subiit, num. 1522. Per hanc confessionem reliqui Martires à Petro illuminati, & inflammati, num. 519. Unde Petri confessioni deferendi omnes omnium Martyrum triumphe, n. 521.

6 Beatus & Simon Bariona quia caro &c. S. Hieron. Ex confessione sortitur vocabulum, quid revelationem ex Spiritu Sancto habeat, cuius, & filius appellandus sit; siquidem Bariona lingua nostra sonat filius columba. Certe veritas in externa Petri confessione resonans est ille spiritus veritatis seu spiraculum vitæ primo homini datum, à n. 242. ad 248.

7 Bariona. Ie est filius columba seu Spiritus Sancti qui quidem in externa Petri confessione resonans, & filius, num. 365. & 478. & illam roborabat, n. 375.

8 Bariona. Id est filius columba: vel columba dignus: columba enim effigies fuit olim Doctorum infuge: num. 1274. Columba hæc felicissimum regni Petri augurium, num. 1612. Symbolum columba est sincera lapientia, n. 285. Vide columba.

9 Quia caro, & sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus &c. Certe in Petri confessione resplenduerunt Patris omnipotencia, filii sapientia, & spiritus Sancti gratia, n. 363. & 364.

10 Tu es Petrus &c. Id est petra, seu Cephas, quod interpretatur Petrus. Ideo Ecclesiæ caput dicitur aurum optimum seu aurum Cephas ob fidei stabilitatem, & pretiositatem, n. 669. Omnes Apostoli lapides sunt pretiosissimi elevati super terram: pretiosior, & sublimior petra seu gemma Petrus, num. 451. & 1740.

11 Tu es Petrus. Id est petra: Adamas nempe durissimus ob magnitudinem in sustinendo, à n. 1050. Silex est durissimus ad duros dirofque persecutio[n]em, & tormentorum iustus latentem ignem, & splendores emittens, à n. 1071.

12 Et super hanc petram edificabo Ecclesiam meam. Id est

Index Concionatorum.

est super fidem Petri, supra illustrem ejus confessionem: n. 708. Est enim fides Petri ad instar peccatum firmissima: à n. 699. Supra fidei petram Petrus stebat, quando illam edidit confessionem: n. 706. Petrus petra fidei est, ad quam contigit David, & pueri ejus, n. 700. Petra est, unde se Deus manifestat, n. 706. super hanc petram sublimis appetet Ecclesia, n. 520. 521. & 699. Vide alio pro Petri fide elogia verbo fides.

13 Et porta inferi non prævalib[et] adversus eam. Impugnari enim potest Ecclesia, non vero expugnari: de quo latè à n. 1197. & à n. 708.

14 Non prævalib[et] &c. Imo & ipsa prævalebit aduersus Tyrannos omnes: quibus & in Tyranni persecutionem Ecclesiæ perdere nitebantur, illi miserere perire, à n. 1206. Euseb. Emiss. Qui enim occiderit super hunc lapidem confringetur, super quem verò occidit lapis iste, conteret eum. Tanto enim impetu tantaque fortitudine hæc petra fatur, ut maros conterat, portas communias, & nulla virtus vel fortis ei resistere valeat.

15 Et tibi dabo claves regni calorum &c. Ut cælestia bona impertiantur. Verè caput Ecclesiæ, id est Petrus, aurum optimum, aurum cepha, seu peculium Regium, quod reponitur in æraris: n. 676. Hinc illa Petri verba, qui rogatus à mendico clando, ut elemosynam daret, respondit Acto. cap. 3. Argentum, & aurum non est mihi: quod autem habeo, hoc tibi do in nomine Iesu Christi Nazaren[is] sarge, & ambula. Vbi Chrysostom. Petrum sic loquentem facit: Mihi Christus in suo nomine aurum, & argentum reliquit suum: mihi fructus eius: mihi tributus pender.

16 Et tibi dabo claves &c. Illustris visio ad Petrum eiusque confessionem, & clavium potestatem spectans habetur Apoc. 18. Vidi alium Angelum &c. Literarium sermonem esse de Petro putat arguit, & solidè no[n] Alcasar ibi confundens. Et vide alia Petri elogia verbo Petrus.

17 Quodcumque ligaveris, &c. Verè Petrus unus de Seraphim, id est princeps Seraphinorum, quem videt Ieremia cap. 6. mundantem ipsius labia, à n. 515.

18 De Petri martyrio, & cur capite deorsum vergente crucifixus, vide num. 1360. & n. 1491. Crucis martyrium nobilissimum, n. 1492. Vide Crux.

In commemoratione Sancti Pauli A.

Ecce ego mitto vos sicut oves &c. Ut supra in festo S. Barnabæ Apostoli.

Pro S. Bonaventura.

Vos estis sal terre &c. Ut in communi Doctorum.

Pro Sancta Maria Magdalena.

1 Et cognovit, quod Iesu accubuisse &c. In Ecclesiæ Sancta Firmatio fuit à Domino creata Duo luminaria; luminare majus ut praeset diei, & luminare minus ut praeset nocti. Christus luminare majus est, id est sol, qui praeset justis; Maria, Virgo, & Mater ejus, luminare minus est, id est luna, qui praeset peccatoribus &c. n. 1816. Sed expendenda Blefensis Verba fer. 23a. Viraque Maria vocatur (Maria scilicet Mater Christi, & Maria Magdalena) Quod sonat maris stella. Viraque nobis duacum lumen, præsumt præstat, & licet illa luminare majus, & haec minus, tamen salua pace Virginis loquor, diffusus est exemplum bujus quām illius &c.

2 Et cognovit quod Iesu accubuisse. S. Chrysostom. ser. 95. Et cognovit passum, & crucifixum, passum cognovit Christum, & crucifigendum. Quid mirum si transfixa divini amoris cuspidi ad Christum avolare? Christus enim crucifixus est diuini amoris sagitta, & pulcher amoris Deus cordis penetrans, n. 831. & 832. Prae oculis habitus lagritas emittit in hominum corda, n. 875. Hinc peccatrix hec mulier dilexit multum vel à suæ conversionis initio, ejus enim cor quasi philtro amatorio affectum Christi amore, n. 872.

3 Ecce mulier, qua erat in Civitate peccatrix, ut cognovit. Triumphus hic celebratur divina dilectionis: cuius lampades, lampades ignis sunt, atque flammarum, carbones succensi, incendiariæ bolides, alæ ignis, sagitta fulmina potentissima: à n. 817. ad P. Ildeph. de Flores de Agone.

836. Et quidem usque adeo divini amoris ignis in Magdalena exarsit, ut aquæ tribulationum multæ illum extingue non potuerint, immo inde robora tus magis: à n. 832. Eadem peccatrix præ amoris incendio omnia sulque deque habuit, à n. 839.

4 Et statu retro. Cur Christi faciem fugis serenam, & placidam, mitem, & tranquillam? n. 1110 Christi ut scalpis obumbraret, et quia clypeo salutis protegeret: n. 1151. & 1735.

5 Stans retro. Cur retro? S. Chrysolog. serm. 93. Ut Christi vestigia innixa percurveret per viam vita, que per viam cucurverat mortis. Inheret Magdalena Christi vestigia, ut sequatur ipsum. Hac major vestigia, & nostra gloria, n. 495. & 704. Initiativæ enim nos Iesu viam novam, & viventem per carnem tuam, n. 1621. Egregium ad rem testimoniun ex Cant. 1. Oleum effusum &c. ira mea posse curremus &c. à n. 230. & à n. 847. & à n. 1141.

6 Stans retro. Bene stans retro dicitur quæ diligebat multum, quia charitas nunquam excidit, & illam habentes stant in magna confititia, quadraginta lapidi similes, qui quacumque illum vertentis stat, n. 870.

7 Lachrymis capit rigare &c. Voces Magdalena sunt illæ Cant. 1. 6. Indica mihi quem diligit anima mea, ubi pascas, ubi cubes in meridie? Mensæ Pharisæ meridiani tempore accubuit Iesu, & ut pascetur, & ut pascetur, è Cruce eadem hora passurus, n. 499. & 1739. Sed enim Quando federis, ut comedas cum principe, diligenter attende quæ apparet sunt ante faciem tuam scens quod operies te talia preparare: à n. 436. Simili modo nos condire, & temperare debemus: Sic le condit, & temperavit Magdalena per penitentiam. Vide S. Chrysostom. ser. 93. Venit mulier pietatis illa non voluptris exhibitura convivium; penitentia ponit mensam, forcula compunctionis apponi panem doloris infant, potum lachrymis temperat in mensura &c.

8 Lachrymis capit rigare &c. Sunt enim lachrymæ animæ sanguis, & sudor doloris, & amoris testes, gratumque Deo sacrificium, n. 1802. sunt redemptrices; & sterilia secundant, & n. 1804.

9 Lachrymis capit rigare &c. Multum diligebat. Et ubi amor agit, tum primum profert gemutum columbæ: n. 895. Et expende quæ de ferculo Salomonis expeditum, in cuius medio charitate ignitum apparere columba effigies, n. 892. Vide dicta supra pro lachrymis S. Petri.

10 Et unguento ungelabat. Vide de veterum more perfundendi odoriferis unguentis, quos maxime in deliciis habebant, à n. 925. ad 932. latè, & bene pro Magdalena obsequio. Et de verbis ejus amatoriis in Christum n. 933. Ut enim S. Gregor. Quæ verò revoluerat ejus intentio multò ferventiora his erant, & quæ solus Dens inspiciebat.

11 Et capillis capit su[er]gebat. Sic Christum D. capillis suis, quasi incantatoris vinculis, per amorem sibi alligavit, & devinxit: quod revoces dicta à n. 919. ad 924. & à n. 880. Sic Magdalena velut alter Samson vi capillorum, potens, n. 1630. S. Ambro. Terst comis, ut per eos sibi assumat sacros sudores, & quibus venienti ad peccatum juventutem, venata est sanitatem. Quid his capillis potens? Vincula, fundici, retia, compedes amori attribuantur: n. 921.

12 Remittunt ei peccata multa quoniam dilexit multum. Mori peccato debemus, ut Christo vivamus. Ea igitur est divini amoris potentia, ut occidat quod fuimus, & omnem concupiscentie carnalis effectum perimat: verè fortis ut mors dilectio: n. 808.

13 Dilexit multum

Index Concionatorum.

²⁵ *Dilexit multum.* Usque adeo Christum dilexit, ut dominica passionis tempore saevientibus in Christum, ejusque lectatores Judex, Magdalena erga Iesum amor omnem expulerit timorem ingruentum tribulationum. Quid revoces dicta à n. 909.

¹⁶ *Dilexit multum.* Quandoquidem, fugientibus Apostolis, ipsa Christi patienti, & morienti adstat interrita, cuius tormenta, & mortem compatiendo, & commoriendo sentiebat. Merito propterea ad præstantissimam Dei amicitiam evenita est. Huc revoces dicta à n. 484.

¹⁷ *Fides tua te salvum fecit.* Per signum fidei cocci-neum, tanquam altera meretrice Raab salva facta est: n. 605. Fidei sagitte potentissima in hanc peccatricem, 695. Fides instar petrae firmissima fuit: à n. 699. Scutum fuit validissimum adversus hostiles machinas, à num. 719. Per fidem contrivit septem capita serpentis, septem virtutia, septem demona, n. 728. Vide fides, & ad Magdalena referas altercationem inter omnem justum, & Angelum, num. 514.

¹⁸ Denique pro efformanda concione in laudem Magdalena obserua ex Stephatio Cantuariensi relato à Godefrido Tilmanno in Allegoris ad illa verba Gene. 9. *Ponam arcum meum ēc.* Sic ille: *Arca sit ex reparatione radiorum solis, & nube humida Nubes humida fuit Maria Magdalena, quando pedes Domini lavit. Fuit etiam solis radius repercutiens id est granis respersa, & lachrymis resoluta, color igneus refertur ad dilectionem, dilexit multum. Caruleus ad penitentiam. Lachrymis rigavit pedes Domini. Item fuerat prius in cano Luxuria, sed modo positur in nobibus cali, & sic est facta inter nos & Deum. Quis enim desperare potest ubi tam peccatrix, tam gloria efficta est.* Vide Osee, dabo vobis vallem Achor ad aperiendam fom de hoc arca. Iacuit sagitta, ut inficat vulnus amoris in cordibus auditorum.

Pro Sancto Iacobo Apostolo.

^{Mat. 22} *I. Accedit ad Iesum mater ēc. Jacobus, & Joannes Zebedaei filii primas sedes in regno Christi efflagitare non ausi, Matrem submittunt interpres, & interpellatricem: Dic ut sedante, ēc. Cur non ipsi ad Christum accedunt, & postulant? Respondeat Abulenus ibi quia: *Quia faciliter concederet Christus mari quam filii; quia forte illa aliquando adiuvaverat Dominum nostrum forem suam ad nutriendum Christum. Magnum hinc pro gratia obtinenda meritis B. Virginis emergit argumentum. Si enim erga nutritio sua adjutricem liberaliter esse debuit Christus D. quanto liberalitatis erga perpetuanum nutricem, & germanam Matrem exercerit?**

² *Tunc accedit ad Iesum mater filiorum zebedaei.* Putat S. Chrysost. fuisse tunc Salome sexu fragilis, state confidam. Adhuc tamen Christum ad passionem properantem sequebatur, *Quia fides* (ait Chrysost.) *nunquam sentit, & religio fatigationem non sentit.* Certe ubi fides operatur, & religio adest, nihil obstat sexus, & aetas fragilis; in foeminae mitemantem vim cælestem ad artuus queaque aggredienda celebremus: n. 267. Foemine ipse non minus ac viri reddere debet firmitudinem, & patientiam in adversis, n. 20. Vide de Matre Machabaeorum num. 1334. Vide foemina.

³ *Dic ut sedante ēc. Vnus ad dexteram, & unus ad sinistram in regno tuo.* Hanc petitionem Christus deputat incipientia five ignorantia. *Nescitis quid petatis?* Quare? S. Chrysost. *Ego vos vocavi ad pariem dexteram ad sinistram, & vos vestro consilio curritis ad sinistram.* Per sinistram mundialis bona intellige, per dexteram cælestia hec non curabant, illa petebant. Cum cælestia solidum bona magni habenda, contemptus mundialis: n. 349. Adde, per dexteram virtutis opera designari; unde iustus sinistram inde non habet, nec querit, totum in eo dextrum est, n. 567. Nesciunt quid pertinet à Christo, qui totus dexter est: 568.

⁴ *Et unus ad sinistram.* S. Chrysost. *Per mulierem res agitur: sed jam non poterat per mulierem perditio intrare in sancto;* ex quo de muliere salus cunctorum processit. Recte si. Nam magna Dei mater à dextris stat, & qui ad illam accedunt, nihil illis evenire poterit sinistrum. Vide locum Ait: *Réga à dextera tuis,* & num. 567 & 1857. Ad illam accedamus, ut a dextera Dei bona gratia accipiamus, n. 1816.

⁵ *Nescitis quid petatis?* Requiem cælestis regni petebant, sine labore prævio, & Crucis contortio. Vera proinde dicuntur carere sapientia, qua non nisi à Cruce, à cruciatis, ærumnis, & laboribus pro Christo suscepimus inventur, n. 343, & 614. & 1618.

⁶ *Potesatis bibere calicem ēc.* ex Patrum mente, per calicem intelligi debet passio seu martyrium, num. 171. & 427. Ut hic calix à se ad suos transeat, rogat Christus orans in horto, n. 427. & 1736. Calix hic cum superposita glorie corona dulcis est, n. 1679.

⁷ *Potesatis bibere calicem ēc.* Sedes imperii, & maiestatis petunt, & calix passionis eis offerunt. Quid hoc? S. Basili. Seleucia Epif. orat. 24. *Quod si ihronum verò quis putat, & Regiam postularem querat, & sedere ad dexteram affectet, tunc quid possit curicie despicio, fusi proprietate judorū testes reprobo.* Non enim nisi per labores, & sudores, atque tormenta itur ad altra, ac thronus regni cælestis possidetur, n. 890. & 1623. & 1883. Vide Beatiudo.

⁸ *Quem ego bibitum sum.* S. Chrysost. ibi homi. 66. Alliciens inquit: quem ego bibitum sum; ni communicatio laborum cum ipso, promptiores redderentur. Magnum quidem solitum, Christum D. in laboribus, passione, & morte pro ipso susceptis solum habens. Ipse enim in suis laborat, divitatus, patitur, occiditur: n. 433. 977. & 1071. Vide Christus Martyr.

⁹ *Dicunt ei: possumus.* Nonnulli putant apud Maldonatum temere, & ambitiosè respondisse: alii inscient. Ita verò, & rectè ipse Maldonatus: *Malo ego credere nec temere nec inscient, sed amanter & ve-* respondisse se paratos esse ut pro Christo morentur, ut postea exitus dorvit. Benè amanter respondisse ait. Diligebant, atque adest nec mori timebant: perfecta enim charitas timori Dei adiutoria foras mittit timorem rei adversa: à num. 909. est enim amor violentus, strenuus, liber, audax: num. 910. Quid quid difficile est in præcepto, leve est amanti: n. 908. est vinum generosum, quo justi oblectati, animosè & hilariter dira queque subeunt: à n. 842. vide Amor: & Martyrum amor. Recte S. Basili. in confit. monast. c. 23. premens illud, possumus. Submissa mentis cervice obedienti jugum subierunt; alacrius animo in pericula, in contumelias, in cruce in carnis neces processere. Hoc egit amor.

¹⁰ *Possumus.* Pra oculis habebant sedes glorie, & bona cælestia, qua optabant & efflagitabant; quid mirum respondentis animosè & hilariter, se posse calicem passionis bibere? Aeterne enim Beatiudinis objectu levia utique sunt & ferè nulla dira queque. à n. 1674.

¹¹ *Calicem quidem meum bibetis.* S. Chrysost. *Domini noster ei prophetat magna bona, id est martyria dignos efficiendos.* Magnum bonum, imo bonorum omnium quasi consummatio, & abbreviatio est Martyrium, res quidem summa. Vide Martyrium, & Martyr; De Jacobi martyrio n. 1357. De Joannis evangelista martyrio n. 1304.

¹² *Calicem quidem meum bibetis.* Joannes, & Jacobus fratres amicitia, familiaritate, & necessitudine cum Christo ad eum accesserunt regni primas sibi acquisitio? sed calix martyri illis conceditur, sic christus cum illis, quasi cum amicis, familiaribus, & necessariis, agit. Per martyrium enim evehuntur iusti ad præstantissimam Dei amicitiam, & familiaritatem: à n. 484. sunt speciali titulo Dei filii, & christi fratres: à n. 472. Componitur eorum sublimitas cum Matri Dei dignitate. à n. 459. Vide martyrii dignitas.

Pro S. Petro ad Vincula.

Venit Jesus in partes Cesarea ēc. ut in natali S. Petri, supra, vide vincula. & S. Petrus; & dicta pro Dom. 2. adventus.

Pro S. Dominico.

Sint lumbi vestri præcincti esto ut in communis Confessorum non Pontificum. Vel si evangeliū sit: *vos estis sal terra ēc.* Vide in communis Doctorum.

Index Concionatorum.

Pro S. Laurentio Martyre Hispano.

¹ *Nisi granum frumenti &c.* Euseb. emble. ser. de S. Laur. hoc est illud granum frumenti, quod invenit. Sermo est christi D. de ipius morte, quām ingentes fructus peperit, sub grani tritici mortificati, & multiplicati metaphora. Hæc in primis multiplicatio deferenda. Virgini matri: n. 1334. Imo ipius Deipara imperium, sicut & Christi multiplicatum per cruciamenta, spinas, mortem: à n. 1335.

² *Nisi granum &c.* Obserua, qua accepto occasione iesus hec verba protulerit: erant autem quidam Gentiles, ex his, qui afferderant, ut adorarent &c. Hos Gentiles fuisse Hispanos, qui voluerunt videre & alloqui Iesum cupientes ut Gentilibus sua terre prediceret: putant cum Flavio Dextro in chron. An. Christi 35. & Juliano Petro in Chr. 30. non pauci expositores. Hispanos illos ad Christum accessisse, venia eis data, & adiut illis patefacientibus Philippo, & Andrea, ostendit Christus, dum ait: *Venit hora, ut clarificet filius hominis:* quasi Andrea, & Philippo dicat: *sicut noster Maldonatus* n. nihil iam cauila est, cur Gentiles ad me venire prohibeantur: tempus enim est ut a Gentilibus agnoscatur, recipiatur, subtexte continenter: nisi granum &c. Certe videtur Christus præ oculis habuisse dum hoc proferret, amplissimum, ditissimumq; fidelium Hispanorum, ac Martyrum præsertim, segetem: inter quos Laurentius, & Vincentius maximè resplendunt. De ingenti Martyrum numero in Hispania vide n. 1362, 1367, 1370, 1374, 1378, & 1382. 1385, & 1388. De Laurentii martyrio: n. 1381. Contentio Laurentii cum Sixto, quis prior pro Christo tormenta subiit: 489. De S. Vincenti passione: n. 1388. Locum Isaiae pro S. Laurentii martyrio: n. 1381.

³ *Nisi granum ēc.* Granum mortificatum Christus est crucifixus, & sepultus, a quo tam ingens Martyrum numerus in Ecclesia Christiana: à num. 1131. Sit etiam granum frumenti Christus ipse sub Eucharisticis speciebus dilatet, & quasi iterum patiens, & moriens modo impassibili, & in cruento. Ab hoc igitur grano tot in Ecclesia Martyrum legiones, à n. 1140.

⁴ *Nisi granum ēc.* Granum frumenti singulos Martires appelles, qui tormenta, & mortem pro Christo, & ad Christi similitudinem subeunt: ideo ex grani tritici exemplo deduxit Christus, qui amat animam suam ēc. Certe per tam ingentem Martyrum numerum eximia Christianæ Ecclesiæ fæcunditas demonstratur: à n. 1160. Ruris ex Martyrum passione, & morte immensa ubique locum pululat, & emergit fidelium messis, à num. 1165.

⁵ *Nisi granum ēc.* Frumenti grana appellantur Martires, quia persecutions palea purgati, & à paleis emundati, ed enim spectant persecutions, & martyria, ut permundetur area domini: à n. 1222. Vide persecuto.

⁶ *Nisi granum ēc.* Etenim sicut granum triticeum morte augetur, & gloriosius appetat divagationibus: sic Ecclesia in suis Martyribus divagata, & excarnificata splendida perficit, & gloriosior affurgit: à n. 1215. Sævissimi enim persecutionibus impugnari potuit, non verò expugnari: à numer. 1197.

⁷ *Nisi granum ēc.* De gloriosa Martyrum resurrectione, quæ illis adveniet ex passione, & morte pro Christo, sermo est, ut contextus evincit qui amat animam suam in hoc mundo: in vitam eternam custodit eam. Atque ita obseruat Theodosius Heraclæt. Emolumentum, quod ex passione proventurum sit his verbis declarat. Qui sedis in presentiatur, & in seculo hoc vitam contempnendo ei non parcit, immortalitatem, & incorruptionem ei comparat sempiternam. Vide Martyrum resurrectio, &

⁸ *Qui amat animam suam perdet eam ēc.* S. Chrysost. nomi. 66. Dulcis quidem est præsens vita his, qui affici sunt ei, si verò quis ad cœlum resperget, videns quælibet sunt bona cito contemnet vitam presentem. Recte. Nam Christi pugiles vehementer ad martyrium

animantur æternæ glorie ostentatione: à n. 1674. Vide Beatiudo.

⁹ *Qui odit animam suam in hoc mundo &c.* Exquisitæ prudentia est proprium, mundalia omnia, & vitam ipsam contemnere, ut cælestia bona acquirantur, n. 953. & 1626. Vide Martyrum prædicia.

¹⁰ *Siquis mihi ministras ma sequatur.* S. Chrysost. Id est, me imitetur, de morte hoc dicit. Et statim post passionis, & mortis confortium, ob oculos ponunt Beatiudinis præmium, quo fruentur Martires unâ cum Christo. Pro quo faciunt dicta à n. 1587. & à n. 1604. & à n. 1614. & à n. 1635.

¹¹ *Si quis mihi ministras veritatem sequitur, & vias ambulaverit meas, ut Augustus explicat* honorificabit eum Pater meus, Vide Martyrum honores ubi multa ad rem.

Pro S. Bernardo.

Ecce nos reliquimus omnia ēc. Ut in communis Apóstolorum.

Pro Santo Bartholomæo Apóstolo.

¹ *Vocauit Discipulos suos, & elegit duodecim ex ipsis.* Luc. 6. Elegit sibi duodecim discipulos tanquam lapides pretiosos diadematim, & superhumeralis, n. 451. Tanquam lapides sanctos consecratos, elevatos, rotatos super terram: ibidem, n. 855. & 1153. & 1740.

² *Quor, & Apostolos nominavit: id est legatos in Isaiæ praesignatos, qui calculo ignito innommatus aiebat: ecce ego mitte me nu. 443.* Vide in indice locorum Sacra Scriptura cap. 6. Isaiæ. De hac Apostolorum electione, & missione capias Isaiæ verba, quæ latè expendimus à n. 1442. Et speciationem adaptare facile est uni Bartholomæo. Item eiusdem Isaiæ testimonium, de quo n. 622. & 764. & 1410.

³ *Vocavit discipulos.* ēc. Expende verba Davidis tecum principes in die virtutis tua ēc. u habes n. 239. 144. & 162.

⁴ *Enumerat Evangelista nomina Apostolorum, inter quos Bartholomæum.* Euseb. Casari. apud S. Tho. in Cat. Vir. Simplex, & exp. Scientia mundana, & amaritudinis. Reiplenduit in hoc Apostolo serpente prudencia cum columbina simplicitate: à n. 298. Vide columba.

⁵ *Pro martyrio Bartholomœi, & pelle ei detraha.* Et vide à n. 116. ad 125. Gladius præ manibus illi est. Expende pulchram ad rem cogitationem S. Ambrosii: n. 1032. & 1659. Vide gladius. Bonus serpens Bartholomæus, qui per artam martyris viam ingressus, cutem corporis depositus, ac novo le homine induit; n. 300. & 953. Quibus adiungas dicta n. 1598.

⁶ *Pro diabolo ad pedes Bartholomei devoluto, & concutato facit locus pro Martyrum triumphi versatus à n. 30.* Et locus sibi n. 61. vbi obseruo lxx. translationem. Et ligabis eum sicut passum puer. Olympiodorus ibi Vinxit hostem Domini nosfer, eumque vinculi constrictum tis, qui conseruantur, & effetti sicut parvuli, ut passum quæcumque illud impudendum obiectum. Vide Apolonus, & vide Martyr.

Pro S. Augustino.

Vos estis sal terra ēc. Ut in communis Doctorum.

Pro decollatione S. Ioan. Baptista.

¹ *Misit Herodes, ac tenuit Ioannem, & vinxit eum in carcere.* Pro his Ioannis vinculis vide dicta ad Dom. 2. adventus.

² *Non licet tibi habere uxorem fratris tui.* Verè Ioannis labia lilia seu rosa deflillantia myrram primam, à num. 386. Verè reticula seu genista amara, n. 327. Verè Ioannes canis fidellissimus amissè latrans pro Domino suo, à n. 287.

³ *Non licet tibi ēc.* S. Basili. ad Virgi. lapsum: B. Ioan. Baptista dicit, qui non potest relicta supernis, quemadmodum iuncu, solitudine, ad arguendam impietatem